

Skatteministeriet

17. marts 2025
J.nr. 2025 - 1760

Til Folketinget – Socialudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 420 af 18. februar 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Rasmus Stoklund

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Kan ministeren i forlængelse af SOU alm. del - spørgsmål 419 bekræfte, at der kan opstå sager, hvor samværsforælderen ikke frivilligt vil erklære, at bopælsforælderen skal have hele ydelsen udbetalt, og hvor der ikke foreligger en samværsafgørelse eller et forlig, men hvor bopælsforælderen – netop fordi denne er bopælsforælder – ikke kan starte en ansøgning i Familieretshuset, så der kan komme en afgørelse eller et forlig?

Svar

Den fulde børne- og ungeydelse kan udbetales til bopælsforælderen, hvis begge forældremyndighedsindehavere er enige herom. I tilfælde, hvor forældremyndighedsindehavere ikke er enige om, at bopælsforælderen skal have hele ydelsen udbetalt, skal bopælsforælderen dokumentere, at vedkommende har barnet i mindst 9 ud af 14 dage ved en samværsafgørelse eller et forlig. Der henvises i øvrigt til svar på SOU alm. del – spørgsmål 419 af 18. februar 2025.

Til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, der vedrører hvorvidt en bopælsforælder kan starte en ansøgning i Familieretshuset, har jeg indhentet bidrag fra Social- og Boligministeriet, som jeg kan henholde mig til:

”Det er som udgangspunkt den forælder, som barnet ikke har bopæl hos, som kan anmode om samvær. Dette følger af forældreansvarslovens § 19, stk. 3, og skyldes, at samvær bør være udtryk for samværsforælderenes ønske om kontakt med barnet.

Bopælsforælderen har i visse tilfælde mulighed for at rette henvendelse til Familieretshuset med henblik på at få behandlet en sag om samvær. Det fremgår således af forældreansvarslovens § 19, stk. 4, at bopælsforælderen kan anmode Familieretshuset om at indkalde den forælder, som barnet ikke har bopæl hos, til et møde, hvis der ikke er eller kun i yderst begrænset omfang er samvær med denne forælder.

En samværsforælder har ikke pligt til at have kontakt med barnet, og samværsforælderen kan heller ikke sanktioneres ved udeblivelse fra et møde i Familieretshuset om kontakt med barnet.

Familieretshuset behandler kun sager om samvær, hvis der ikke er enighed om omfang og udøvelse af samværet, men behandler ikke ansøgninger om samvær, hvor formålet alene er at ændre udbetalingen af børne- og ungeydelsen.

Det følger af forældreansvarslovens § 11, at hvis forældre, der har fælles forældremyndighed og ikke lever sammen, ikke er enige om forældremyndigheden over et barn, kan der træffes afgørelse om, hvorvidt den fælles forældremyndighed skal fortsætte, eller om en af dem skal have forældremyndigheden alene. Det er familieretten, der kan træffe en afgørelse om ophævelse af den fælles forældremyndighed over et barn.

Den fælles forældremyndighed kan kun ophæves, hvis der er holdepunkter for at antage, at forældrene ikke kan samarbejde om barnets forhold til barnets bedste. Betingelsen

indebærer, at der skal kunne påvises konkrete holdepunkter for, at forældrene må antages ikke at kunne samarbejde også fremadrettet til bedste for barnet. Dette vil afhænge af en konkret vurdering, om det vil være bedst for barnet at ophæve den fælles forældremyndighed.

Uenighed om udbetaling af offentlige ydelser er som udgangspunkt ikke i sig selv en tilstrækkelig grund til at ophæve den fælles forældremyndighed over et barn.”